

ס ד י נ ח י ש ר א ל
הכנסת

ש.פ.

פ ר ו ט ר ק ר ל מ ס ' 20 / ג

מיטיבת ועדת השירותים הציוניות לחקציב משרד הסעד,
יום ג', י"ח באדר ב' תשי"ד - 23.3.54, בטעה 19.15.

נרכז:

א. אלמנן - היו"ר
ב. צ. הרצל
ז. טברסקי
ג. כצנלסון
ט. כפריח.

מזמנים:

מר בר-סלע - המנהל הכללי של משרד הסעד.
מר קרמר - גזכר משרד הבריאות.

סדר-היום:

חקציב משרד הסעד.

היו"ר א. אלמנן:

אני פותח את הישיבה.

אני מבקש את חברי הוועדה להעיר את הערותיהם
בקשר לחקציב משרד הסעד בצורה מרוכזת ונמצית.

ז. טברסקי:

כרצוני לטארל את אנשי הסעד: באילו חקציבים
נראה לכם שנקטו קצוצים בלתי-מרוצקים, ובאילו
סעיפים אתם רוצים שנעמוד להגנת.

(ב) בחקציבים - המימורל בנוער, באילו סעיפים
אתם חושבים שצריכה לבוא הגדלה?

(ג) מה הוא הדבר שבדאי עליו לעמוד? אני,
למשל, מחשיבה מאד את העבודה המונעת בנוער.

כ. כצנלסון:

ברצוני לשאול: האם יש איזה הסדר והסדר רשמי בנוגע לאשפוז מקרים סוציאליים? שמעתי שזה מתבטא בתקציב ההכנסה של משרד הבריאות.

ס. כפריה:

בקשר עם המכתב לנוער ולמבוגר, האם משרד הסעד חושב שהסכומים המופיעים בתקציב, באים על סיפוקם המינימלי, והאם יש להם תביעות ביחס לזה?

מר קרמר:

הצטננו תקציב בסכום של 11 מיליון לירות. בינתיים שאלת האשפוז ירדה מעל הפרק, אם כי מלכתחילה רצו להכניס מתקציב משרד הסעד אשפוז, אלא מאחר שהתקציב נכנה כך, הרי אין לגבי סעיף האשפוז כל שינוי; הוא יינתן חינם כפי שניתן בטנה הקודמת.

מר בר-סלע:

ד"ר בטיט רצה למנוע אפשרויות כגון אלו. העובדה הסוציאלית מוגבלת בטמח זה. הגבלה זה מתבטאת בימי מחלה. אינני חושב שהיינה תקלות כאלו.

ד'. טברסקי:

בתקציב הזה ישנה הגדלה במיליון ו-71 אלף לירות. כמה גדל התקציב למעשה?

מר קרמר:

ברצוני להתעכב על שתי בעיות עקביות. לאור המצב, אנו רוצים להתרכז בבעיות-יסוד, - בעיית העזרה למשפחה.

ד'. טברסקי:

אולי תגיד לנו כמה מתבטאת הגדלת התקציב, ולאחר מכן תאמר לנו כמה דברים אמורים?

מר קרמר:

הטר אמר לי שהמשרד מקבל 600 אלף לירות מהרזרבה.

ברצוני לענות על השאלה: התוספת להתיקרות הפעולות של המשרד היא 600 אלף לירות.

מר בר-סלע:

זה מסכומה להחזקה מוטוורת. 600 אלף לירות לפעולות. זוהי הגדלה כ-10%.

מר קרמר:

הבעיה העיקרית שראינו לפנינו, זוהי הבעיה של העזרה למשפחה. למעשה רצינו להגיע לעזרה כזו, שתבטיח את שכר הדירה, שתבטיח את הביטוח הרפואי, שתבטיח את המינימום של ההלבשה, הכלכלה והמחיה.

אנו הצענו לפי המיכסות הבאות: להלבשה - לירה אחת לנפש לחודש, 4 לירות למשפחה; הוצאות מאור, נסיעות, מים דלק - לירה אחת לנפש, 4 לירות למשפחה לחודש; שכר דירה - 2,5 לירות למשפחה; ביטוח ועזרה חד-פעמית, אשפוז שאינו ניתן בבית-חולים מטלתיים - 1,5 ל"י לחודש למשפחה, פלוס 300 פרוטות להרבלת חולה וכו'.

אלו הן ההוצאות העיקריות; כמו-כן רצינו להבטיח את המזון והכלכלה, אך כאן, לצערנו, אנו נמצאים בשפל המדרגה באוקטובר לא דובר על סל המזונות - דובר על 15 לירות - אולם היום קשה לדבר על סל המזון. אנו ראינו כהכרחי להבטיל לאותו הסל 50% של סל המזונות. אילו היינו מבטיחים את הדרגים הללו, כי אז היינו צריכים

סכום של 348 אלף לירות לחדש, היינו כ-4.200.000 ל"י רק במעבורת. ואילו ההקציה שאושר לנו למטרה זו הוא 2.100.000 ל"י. מכוסס על 8250 נפש במעבורת, כולל גם אלה שעברו לטיכונים, למי 3.600 ל"י לנפש.

למעשה קבלנו 2.100.000 ל"י, הרי מסמך שקבלנו בערך 20-22 לירות למטרה, לעומת החישוב שלנו שמכוסס על 40 לירות.

(ב) הבעיה שעומדת בפנינו היא - חוטנים

ורטוריות מקומיות.

מר בר-סלע: יש במעבורת אנשים שאינם מסוגלים לטום עבודה. ביניהם יש מטפחות שנפגעו עקב חוסר העבודה; מטפחות אלו אינן מקבלות ולא כלום, ושם טורר ממש רעב.

מר קרמר: ישנן 2882 מטפחות זקנות ו-2664 מטפחות נכים וחולים כרוניים; 1268 אלמנות וילדים קטנים; 1419 מקרים אחרים.

היר"ר א. אלטמן: האם מספר זה של 8250, כולל את פרדס-חנה?

מר קרמר: כן. שם ישנן עוד 1200 מטפחות.

ביחס לרטוריות מקומיות: אנו חשנה לא יכולנו להיכנס למיורר כל הבעיה הכללית. אילו היינו צריכים להיכנס לבעיה זו, חוטנים היינו צריכים להיכנס למספרים כאלה שאף אחד לא היה גורם אחרת. רצינו שהרטוריות המקומיות תעטינה את העבודה. אנו יודעים שלמרות זאת שאנו עמדתו בהחייבות, הרי הן את אחוז השתתפותן לא יכלו לתת. אותו התהליך שקרה לנו, קרה גם להם. המעבורת הועלתה.

הגענו למצב שאנו למעשה נתנו לרטוריות המקומיות חוספת של 11%, למרות שידענו בכירור, שהרטוריות לא נתנו את האחוז המגיע מהן.

לפעולה בלבד זה 2.600.000 לירות. אני חושב, כי ההוצאה החדשית של הרטוריות המקומיות לפעולה היתה 250 אלף לירות ועוד משהו, ואילו למסבורות זה 75 אלף לירות. כאמור, הרטוריות לא קיימן את המוטל עליהן.

סדר ילדים: מספר הילדים המסודרים הוא 5700 בערך. ישנם כאלה שצריך לסדרם במוסדות טגורים. מהם כ-2000 ילדים, כל ההחזקה היא על חשבון ההורים. 3500 ילדים מודרים על חשבון הממשלה והרטוריות המקומיות.

ההחזקה הזו של הממשלה, עולה 2 מיליון לירות.

חינוך עולה 60-70 לירות לחדש; ילד דפקטיבי עולה 100 לירות לחדש; עברין עולה 90 לירות לחדש; ילד שמסודר בטפיה עולה 60-70 לירות; ב"אהבה" - 72 לירות לחדש. כל ההחזקה שלנו מגיעה ל-2,5 מיליון לירות.

הפרופורציה הזו של השתתפות בהחזקה: שליט הארגונים ו-2/3 - אנו, השתתפה. חלקם של הארגונים עליה, ועתה הפרופורציה של השתתפות היא 50%-50%.

אנו חשנה, לא סדרנו 1200 ילדים מחוסר אפשרויות כספיות וגם מחוסר מקומות.

יש לנו 300 ילדים דפקטיבים שאין לנו סדר עכורים, לגבי חרשים-אלמים, הדבר הזה ירד מהפרד. הדבר המכניד

עלינו ביותר זה סדרו הרפקטיביים, אנו אומרים שאת נקזת מוסד ראם נרתיב את המוסד כהרצליה, כי אז מאד יתכן שנוכל להגיע לפתרון הבעיה.

לעומת זאת ישנה 700 ילדים המחכים בחור לסידור; ילדים אלה לא הוחזקו בטוב מוסד משום שלא היה מקומות עבורם. את נסדר ילדים אלה משמע שנצטרך 50 לירות לחדש, זה אומר 35 אלף לחדש. וכאן אין לצפות להסתהפותן של הרטוריות המקומיות.

ז"ל. מברסקי: מבר. ההכרח לסידור ילדים, ומהו ההכרח לעזרה למטפחות?

מר קומר: עזרה כלכלית: כאן מדובר על סכומים גדולים; 4.200.000 ל"י. כלומר, צריך להכפיל את

הסכום המוקצב למטרה זו.

רטריות מקומיות: אנו ביטחנו זאת על הוצאה של הרטות המקומית - 250 אלף לירות. אנו טוענים שזה היה המינימום, ולסכום זה צריך להוסיף את ההתייקרות ב-15%; וכן אנו צריכים להגדיל את אחוז הסתהפותנו, כי הן לא עמדו בהתייחוכיותיהן - 1.170.000 לירות; כלומר, נחוץ לנו 300 אלף לירות לשנה.

מר בר-סלע: טעיה המבחן לנוער ולמבוגר לא בא על סיפוקנו.

היטיבה ננעלה בטעה 20.30.